

TABORIŠČNIK

Štev. 103., Leto I.

ŠPITAL NA DRAVI

Sobota 28. decembra 1946.

ARGENTINA SPREJME 4 MILJONE NOVIH NASELJENCEV

RIM. Že pred božičnimi prazniki je prispela v Rim posebna misija argentinske vlade, ki bo v Evropi nabirala nove naseljenke za Argentino v prvi vrsti med begunci in razseljenimi osebami. Argentina je pripravljena sprejeti 4.000.000 ljudi. Misija bo imela svoj glavni stan v Rimu. Obiskala pa bo vse evropske države in begunška taborišča. Vodja misije je salezijanski duhovnik Fr. Jose Clemente Silva, ki ima položaj izrednega poslanika in pooblaščenega ministra. Druga skupina argentinskih pooblaščenecv nakupuje sedaj v Združenih državah potrebno ladjevje za prevoz novih naseljencev iz Evrope v Argentino. Argentinska misija bo delovala v tesni povezanosti z vatikanskim odborom za begunce. Poslanik Silva je bil več let rektor kolegija Presvetega Srca v La Palata in Salezijanskega oratorija v Buenos Airesu. Silva je eden prvih avtoritet na področju vzgojeslovja v Argentini. Bil je glavni svetovalec prosvetnega ministrstva. Večkrat mu je bilo ponujeno mesto prosvetnega ministra, kar pa je vedno odklonil. Poslanik Silva je bil glavni organizator veličastnega mednarodnega evharističnega kongresa, ki je bil leta 1934 v Buenos Airesu in ki se ga je osebno udeležil kot papeški legat sedanjemu papežu Pij XII.

ČLAN MRP PREDSEDNIK FRANCOŠKEGA SENATA

Pariz. Včeraj se je sestal Dom republike /senat/, da izvoli svojega predsednika. Za to mesto so se potegovali 4 kandidati in sicer predstavniki katoliške ljudske stranke, komunistov, radikalov in socialistov. Pri prvem skrutiniju nihče ni dobil potrebne večine. Rezultat drugega skrutinija je bil Champetiere de Rubbe /katoliška ljudska stranka/ 80 glasov, George Maran /komunist/ 73 glasov, kandidat radikalov 54 glasov in predstavnik socialistov 44 glasov. Tudi v tem skrutiniju ni nobeden kandidatov dobil predpisane večine. Senat je tedaj po ustavnih predpisih pristopil k tretjemu skrutiniju, pri katerem pa je zadostovala za izvolitev navadna relativna večina. Socialisti in ostali levičarji so pri tem glasovanju podprli komunističnega kandidata. Ob grobni tišini in napetem pričakovanju vsega senata je bil razglašen rezultat tretjega in odločilnega glasovanja: Champetiere de Rubbe 124 glasov, George Maran 119 glasov. Vihar navdušenja iz klopi senatorjev katoliške ljudske stranke in skrajne desnice je pozdravil izvolitev Champetiera de Rubbea za prvega predsednika novega francoskega senata. Seja je bila nato za kratek čas prekinjena. Po zopetni odvrotvi je spregovoril predsednik vlade Leon Blum, ki je senatu nakazal njegove naloge. Pri volitvah treh podpredsednikov so bili izvoljeni 1 radikal, 1 socialist in 1 komunist. Zasedanje senata je bilo nato preloženo do 14. januarja. V sredi januarja bosta narodna skupščina in senat na skupni seji volila predsednika republike. Danes bo po radiu govoril francoskemu narodu general De Gaulle. V političnih krogih so mnenja, da bo izjavil, da ne namerava kandidirati za predsednika republike.

IZ PAPEŽEVEGA BOŽIČNEGA GOVORA

Na dan sv. večera je sv. Oče po radiju vsemu svetu poslal svojo božično poslanico in božični mirovni pozdrav. Sinoči je njegov govor vatikanski radió oddajal v slovenščini. Iz tega pomembnega govora povzemamo te le prelepe misli:

"Edino le čut nujne potrebe, da pomagamo v tegobah današnjega časa, edino le čut ljubezni in svete dolžnosti našega apostolskega poslanstva nas je pripravil do tega, da spregovorimo danes na dan pred božičem, da se obrnemo do vsega sveta in dvigamo glas do skrajnih zemeljskih meja, glas naših skrbi in naših bojazni, naših prošenj in naših pregorečih nad. Upamo, da bomo našli mnogo plemenitih src in uvidov duhov tudi izven katoliškega občestva, ki se bodo odzvali na šemu pozivu in pokazali svoje učinkovito sodelovanje. V srcih vseh plemenitih ljudi hočemo vzbuditi hrepenenje po miru in pripomoči k njegovi uresničitvi. Le to je naše hotenje. Ne nameravamo presojati, temveč vzpodbujati, ne obtoževati, marveč pomirjevati.

Prav dobro se zavedamo nevarnosti, da utegne kdo naše besede tako prikrojiti, kakor da bi mi z njimi zasledovali politične cilje in jih narediti za politično propagando. Sami sebe pa bi imeli za nevredne svoje službe in nevredne križa, ki ga je Gospod naložil na naša šibka ramena, ako bi varali duše, ki od nas pričakujejo pomoči, ako bi se obotavljali storiti vse, kar je le mogoče, da povsod vzbudimo spečo zavest, da opozorimo na dolžnost sv. Cerkve, katere nobena pravica veta ne more ovirati, da ne bi po svoji dolžnosti izpolnjevala Kristusovo naročilo: "Pojdite in učite!" Neupogljivi v poslušnosti božjemu Ustanoviteljju Cerkve si prizadevamo in si bomo prizadevali do skrajnih meja svojih moči izpolnjevati to poslanstvo. Isto je doživljal Zveličar sam in vsi, ki so hodili po njegovih stopinjah. Pri tem se sklicujemo na zaupanja polne besede apostola Pavla: "Meni je prav malo mar, da me sodijo ljudje. Gospod je, ki me sodi."

Upravičeno se je bilo treba bati zaradi grozovitega razdejanja in podrtij, ki jih je povzročila vojska, da bo pot do sklepa miru dolga. Toda to neskončno podaljšanje poti do miru, ki ga zdaj doživljamo, jasno kaže bolezen, ki je žalostna značilnost naše dobe. Človeštvo mora zdaj doživljati počasnost, s katero sklepajo mir. Vsi narodi so z velikimi upi sprejeli razglas, da so sovražnosti prenehale. Toda celo nekaterim državam, ki so pri tem razglasu odlično sodelovale, so zdaj načela, katera so bila takrat izražena, le še senca. Prav radi dajemo priznanje naporom državnikov, ki se trudijo za sklep miru, toda, žal, nasprotstva v mišljenju in medsebojno sumničenje nam daje le malo upanja, da bi taka slaba in razdrobljiva pot mogla pripeljati do ugodne rešitve. Namestu, da bi možje, ki zdaj krojijo mir, narode navajali k resničnemu pomirjenju, vidimo, da se med ljudstvi netijo sumničenja in stalni nemiri, iz katerih se rode nova obračunavanja. Kdor vse to vidi in preudari, ga mora globoko pretresti resnost sedanjega položaja. Vse te moče pozivljamo, naj ukrenejo že enkrat kaj odločilnega in narode pobotajo. Človeštvo se je med vojsko sicer izkazalo za neverjetno odporno. Vendar so tudi njegove sile omejene in marsikje je že prišlo do prenapetosti. Ob končani vojski je človeštvo upalo, da bo mir kmalu sklenjen. Človeštvo mora zopet začeti upati.

Leto, ki gre v zaton, naj bi bilo poslednje leto praznega in neutešenega hrepenenja, novo leto pa naj postane leto popolnega miru. Ta želja nas vodi k drugemu pozivu: Vsi možje, ki si zdaj prizadevate za mir, brez dvoma želite, da bi vaša imena bila zapisana v zgodovini človeštva kot imena njegovih dobrotnikov, ne pa da bi bili postavljeni na zatožno klopo. Napnite vso voljo in sile, da boste svojemu delu dali pečat resničnega dela v blagor človeštva. Zadnja vojska je človeštvo močno pokvarila. Ozdraviti ga je treba z mirom, ki bo vseboval resnične vrednote in svet napolnil k ideji in pravičnosti.

Ni dvoma, da taka pogubna vojska, ki je trajala dalj, kakor je bilo treba, ne more nehati s kakršnikoli mirom, marveč le s takim, ki bo združil vse narode. Zato morajo vse varnostne odredbe biti le sredstvo za vzdrževanje takega miru. Mir sam pa mora biti prežet in sloneti na večjih idejah. Veselo znamenje je, da je težnja po miru in prizadevanje, da bi se odpravilo vse, kar slabi trdnost miru, postavila v sredo mednarodnega razpravljanja vprašanje svetovne razorožitve. Mislimo, da se bo zdaj uresničilo, kar so doslej rodovi zastonj pričakovali.

Vendar le se zdi, da moramo vpričo sedanjih okoliščin pričakovati, da bo mir, ki ga bodo sklenili, le nekak kompromis političnih teženj ne pa izraz pravih plemenitih idej tistih mož, ki se zdaj za mir trudijo. To nas navaja, da kličemo tem možem: Če hočete trden in trajen mir, če hočete preprečiti, da bi kdo mir zlorabil, tedaj skrbite, da ustvarite čim popolnejšo organizacijo za izvedbo morebitnih izprememb, ki bi se pokazale potrebne, ne da bi bilo treba spet zgrabititi za orožje. Spremembe bodo brez dvoma potrebne, ker v nobenem načrtu ni nogoče vsega v naprej videti. Zato je dobro, pustiti kaka vrata odprta, skozi katera se bodo lahko uvajale potrebne spremembe."

Nato je sv. Oče vernike vsega sveta opozarjal na Luč iz Betlehema, ki naj bi zasvetila v duše vseh ljudi. Pozival je vernike, naj se ne ohladi njihova vnema za lajšanje povojnega trpljenja in bede in naj to delo še bolj goreče nadaljujejo. Končno je sv. Oče vsem poslušalcem podelil svoj apostolski blagoslov.

Po tem prenosu je vatikanski radio oddajal koncert slovenskih posmi, ki so jih peče gospodične Finkove.

OMILJENI POGOJI ZA VSELITEV V ZDRUŽENE DRŽAVE.

WASHINGTON. Predsednik Truman je včeraj objavil, da bo kongresu predložil načrt za omiljenje pogojev za vselitev v Združene države. Tako bo Amerika mogla sprejeti večje število beguncev in razseljenih oseb iz Evrope, posebno še iz ameriške cone Nemčije. Demokratski senator Thomas je napovedal, da bo stopil v ostro opozicijo proti temu Trumanovemu načrtu.

PONOVEN CHURCHILLOV KLIC ZA USTANOVITEV ZDRUŽENIH EVROPSKIH DRŽAV.

NEW YORK. - V neki ameriški politični reviji je izšel te dni članek Winstona Churchilla, v katerem je ponovno nastopil za ustanovitev Združenih evropskih držav. Churchill piše: "Beda in zmešnjava je v Evropi danes še večja kot je bila pred vojsko. Rešitev je le v ustanovitvi ZED. Francija je poklicana, da da znak za to velikopotezno idejo in njeno realizacijo. Stvar Francije je, da povede Nemce zopet v bratsko skupnost miroljubnih narodov." Churchill je nadalje izrazil svoje globoko prepričanje, da atomska bomba v rokah Amerike ne bo nikoli uporabljena v vojne namene. Ob zaključku članka Churchill poziva Sovjetsko zvezo k sodelovanju pri ustanovitvi Združenih evropskih držav.

Veseloigro "PRI BELEM KONJIČKU" bodo jutri v nedeljo ob 4 uri popoldne vprizorili naši igralci v gledališki dvorani. Predprodaja vstopnic v nedeljo od 1 - 2 ure ter pol ure pred predstavo izključno samo pri gled. blagajni.

IZGUBIL sem moško zapestno uro na cesti v novem taborišču. Pošten najditelj naj jo odda v naši upravi, kjer dobi nagrado.

KOSMATA KAPA je bila na sv. večer izgubljena v kapeli. Kdor jo je našel, naj jo odda v naši upravi.

JUDJE IN NJIHOVA DRŽAVA

Judje se boje za svojo državo, ki naj bi se ustanovila v Palestini. To gibanje zastopa v glavnem svetovna Zionistična zveza, kakor se imenuje ta organizacija judovskih nacionalistov. Njena največja podpornica je nekdanja Anglija. Odkar pa so se Arabci začeli tako silno upirati temu judovskemu načrtu, je tudi Anglija v tej svoji judovski politiki postala opreznejša, kar je vsekakor razumljivo. Zato se je tudi razmerje med Judi in Anglijo začelo ohlajati, kar nam je dokazalo sedanje odporiško gibanje med Judi in pa struj, ki so se pojavile na zadnjem svetovnem zionističnem kongresu v Baslu v Švici. Da bomo to vprašanje bolje razumeli, bo prav, če preberemo, kaj o tem kongresu piše svetovno časopisje. Francoski list "L'Ordre" od 11. decembra prinaša tale članek:

"Trebaja je ob 22. zionističnem kongresu podčrtati nenavadni razvoj zionističnega gibanja v judovskem gibanju. Leta 1939 je na kongresu v Baslu bilo zastopanih le 1,300.000 volilcev. Danes pa sklepa jo na kongresu v imenu več kakor 2 milijonov ljudi, kar bo imelo za posledico dogodke mednarodne veljave.

Primerno je podčrtati, da je v zadnjih vojnih letih izgini lo 6 milijonov Judov, to se pravi več kakor pa ena tretjina vseh Judov izpred vojne dobe. In to se je zgodilo ravno v tistih deželah, kjer je zionizem imel največ pristašev. Kongres, ki je bil izvoljen po demokratskih načelih, pomeni pravi judovski parlament. In ker zionistično gibanje pomeni v resnici "judovsko državo na pohodu", je oblast zionističnega predsednika prav za prav oblast predsednika države, odborova oblast pa pomeni oblast vlade. Zdaj je predsednik te organizacije dr. Kaim Weizmann, vodja delavske judovske stranke David Ben Gourion pa predseduje izvršnemu odboru.

Med razdraženo množico v Palestini in v tujini je po vojski nastalo urejeno odporiško gibanje, ki pa ga ne smemo zamenjavati z raznimi malimi skupinami fanatičnih teroristov. Te teroristične skupine obsojajo prav tako v zionistični zvezi kakor jih obsoja sploh večina Judov. Sedanji konflikt v Palestini po vsem tem nikakor ni kak konflikt med Judi in Arabci, kakor je bil spočetka, marveč je zdaj judovsko-britanski konflikt. Ta pa je zdaj mnogo ostrejši kakor je bil poprej judovsko-arabski. Poprej namreč Arabci pred prvo svetovno vojso niso imeli nobene svoje države, danes pa jih imajo kar sedem, ki so vse zelo velike in imajo dosti prebivalstva. Zdaj imajo Arabci svojo popolno suverenost, brezdomovinski Judje, ki pa jih je zelo mnogo, pa zdaj zaman trkajo na vrata svoje zgodovinske domovine."

Angleški list "Manchester Guardian" od 10. decembra prinaša daljši članek o sporih v okviru judovskega zionističnega gibanja ter med drugim razlaga, da sta v tem gibanju dve struji: starejša, ki ji pripada tudi predsednik dr. Weizmann, ki se okleplje Anglije kot stare zaščitnice judovskih zahtev ter mlada struja, ki je zrastle pod terorjem, ki je fanatična, ki ne mara več čakati in zdaj Anglijo dolži vseh nesreč, ki so zadele Jude. Ta konflikt se izraža v Palestini, izražen pa je bil tudi na kongresu v Baslu.

PALČEK je pri popoldanski prireditvi na praznik IZGUBIL 1 copatek. Najditelj naj ga odda v naši upravi.

USNJATA VERIŽICA /sportna/ je bila najdena. Dobi se v naši upravi. ROKAVICE je nekdo pozabil v naši upravi. Kdor jih pogreša, naj jih pride iskat.

V NAŠI UPRAVI JE PISMO na ime Sušteršič Marjan iz Lienza. Lastnik naj se javi.

ŠIVANKE ZA ŠIVALNI STROJ takoj kupim. Ponudbe na upravo "Taboriščnika" ali baraka 13., lutkarna, soba 3.

KDOR RABI DROBIŽ, naj se zglasti v naši upravi.